

תת"ע 176/03/19 - מדינת ישראל נגד נועם דבורה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 176-03-19 מדינת ישראל נ' נועם דבורה
לפני כבוד השופטת שני שטרן

בעניין: המאשימה
נגד מדינת ישראל

הנאשם נועם דבורה

הכרעת דין

בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם, מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 13.11.18 בשעה 13:20, רכב על אופניים חשמליים ברח' יוספטל, פינת איילון, בתל אביב, בעת שהאופניים היו בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית. זאת, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

הנאשם הגיש בקשה להישפט וכפר במיוחס לו.

מטעם המאשימה העיד השוטר רושם הדו"ח, שחזר על האמור בדו"ח, לפיו בעת שנסע על רחוב יוספטל, בנתיב הימני ביותר, הבחין ברוכב אופניים - הנאשם, כאשר הוא אוחז בידו השמאלית, מכשיר סלולארי ומצמיד אותו לאוזנו השמאלית. תוך שמירה על קשר עין רצוף, עצר את הרוכב, הסביר לו את מהות העבירה ומסר לו קנס מסוג ברירת המשפט.

במהלך החקירה הראשית עלה כי באותו היום, בשעות הבוקר, השתתף עד התביעה, בעיכוב בו היה מעורבים הנאשם ואחיו, עת נחשדו בפעילות פלילית. עד התביעה העיד כי הגיע לזירת האירוע ושמר על הנאשם בערך שעה, בישיבה בניידת מסוג סוואנה. לבסוף, שחרר עד התביעה את הנאשם, לבקשת מנהל האירוע.

עוד במהלך עדותו עלה כי לא היה ברשותו פנקס דו"חות ומשכך, זימן ניידת תנועה, המתין להגעתה, שאל מהשוטרים בה פנקס דו"חות ורשם לנאשם את הדו"ח. השתלשלות אירועים זו, אין לה זכר בחומר החקירה.

השוטר העיד כי חרף העובדה ששהה עם הנאשם, בבוקרו של אותו היום, בניידת, משך כשעה, תוך שהוא שומר עליו, לא זיהה אותו כרוכב האופניים החשמליים בצהרי אותו היום וכי כרז לו לעצור היות ולדבריו: "אני שוטר, לא מצופה ממני להתעלם מעבירות, אלא לאכוף חוק".

הנאשם טען כי לא אחז בטלפון, כי באופניו התקן קבוע לטלפון וכי שוחח עם בנו עת שעמד ברמזור אדום.

לדבריו, השוטר כרז לו: "עמוד בצד אדון דבורה.. עכשיו הגיע תורך".

שמעתי את עדויות הצדדים והתעורר בי ספק באשר לביצוע העבירה.

התקשיתי לקבל את גרסת עד התביעה, לפיה, לא זיהה, רוכב אופניים, אשר לדבריו, רכב בנתיבו של העד, ואשר העד צפה בו מחלון רכבו. כל זאת, כאשר בשעות המאוחרות של בוקר של אותו היום, שהה עם אותו רוכב האופניים, משך כשעה, ברכב משטרתי, תוך שהוא שומר עליו.

רוכב אופניים חשמליים חשוף לעיני כל ותמוהה בעיני, גרסת העד, לפיה לא זיהה את הנאשם כלל ורק לאחר שנעצר, זיהה אותו.

ויצוין, כי אינני רואה פסול ברישום דו"ח לחשוד בו נתקל השוטר מספר שעות קודם לכן. ואולם, תשובתו המיתממת של עד התביעה, לפיה לא זיהה אותו, חרף העובדה שהוא רכב על אופניים, בסמוך אליו, הקשתה עלי לקבל את גרסתו לאירוע.

לבסוף, התקשיתי לקבל את האמירה המוחלטת, לפיה העד הינו שוטר, אשר מצופה ממנו שלא להתעלם מעבירות תנועה, כאשר אינו נושא עליו פנקס דו"חות וכי לדבריו, במשך השנה האחרונה רשם, "אולי, 4 דו"חות".

קושי נוסף יוצרת העובדה כי לא ראה לנכון לציין כלל את עיכובו של הנאשם, עד להגעת הניידת הנוספת ורישום הדו"ח.

גרסתו של הנאשם היתה ספונטאנית, עקבית וסדורה והתרשמתי מכנותה. קיבלתי את גרסתו לפיה לא אחז בטלפון בזמן נהיגה.

נוכח כל המקובץ לעיל, אני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ט, 20 מאי 2019,